

[Erik B. Smith]

sen kommer. Vi må vel kunne tage det som udtryk for, at også det konservative folkeparti vil være positive over for det, man kalder justeringer, og som vi andre kalder dybtgående ændringer.

Til hr. Knud Andersen fra venstre, vil jeg godt gøre en enkelt bemærkning. Jeg synes, at hr. Knud Andersen i sin afvisning kom betænkeligt tæt på fremskridtspartiets afvisning med sin bemærkning om, at forslaget havde forbedret folkesundheden. Jeg troede faktisk, vi skulle være fri for mistænkeliggørelse på disse områder inden for de sociale nedskæringer, bortset naturligvis fra fremskridtspartiet, som vi af mange gode grunde helt har opgivet at tale fornuft med på dette område. Jeg synes, det er lidt beskæmmende, at venstre hæfter sig på den vogn; det siger lidt om partiets socialpolitiske holdning i øjeblikket, og det skal venstre nok høre mere for.

Fru Tove Niemanns bemærkninger om forbedring af arbejdsmiljøet bør man forbigå i pinlig tavshed, de taler for så vidt for sig selv.

Jeg har lyst til at sige til fru Aase Olesen, der afviser forslaget med samme begrundelse som den, der blev anvendt, dengang socialdemokratiet sidst havde sit forslag til behandling, hvad fru Lone Dybkjær sagde som ordfører. Jeg vil gerne citere fra sp. 7653:

»Jeg skal til slut sige, at karensdagen er regeringens forslag. Regeringen har ansvaret for, at grundlaget for loven er i orden, at der er tale om besparelser, at der ikke vil blive tale om en stor administration, og at den vil virke for alle.«

Og så har man altså en undersøgelse, der for det første viser, at den ikke virker for alle. For det andet har man helt klare administrative erfaringer, der nu viser, at har man flere ansættelsesforhold, er det ikke 8 timers karensdag, man bliver ramt af, men så bliver man ramt successivt i disse ansættelsesforhold, og selv om ministeren kalder det et lille problem, så er det ikke et lille problem for den, det går ud over. Hvis man har skæve arbejdstider på den måde, at man laver hele sit arbejde i ugens løb, f.eks. lørdag og søndag, rammes man uforholdsmæssigt hårdt af det her. Hvis det er sådan, at man ifølge overenskomst ikke har ret til dagpenge, selv om man bliver syg efter fremmøde, får man også mere end 8 timers karensdag. Hvis det

er sådan, at man ifølge overenskomst ikke har ret til løn under barnets første sygedag, bliver man også stillet dårligere end de øvrige grupper. Alt sammen noget, som helt klart må være bristede forudsætninger for at være med i det her. Vi snakker ikke om, som fru Lone Dybkjær i sin tid gjorde i forbindelse med forslaget, at det er en besparelse på 1½ mia kr. Dette er ikke en merudgift på 1½ mia kr. I bedste fald – eller i værste, alt efter indfaldsvinklen – er det en anmodning om under udvalgsarbejdet i alt fald at få justeret disse urimeligheder.

Endelig er der retningslinjer for § 12-aftaler. Det er helt åbenbart, at det er nødvendigt, at der kommer nærmere retningslinjer for § 12-aftaler. De eksempler, der har været fremme i pressen på, at man har presset folk til at forsøge at få § 12-aftaler, fordi de har haft hovedpine med overordentlig uregelmæssige mellemrum eller andre mindre væsentlige sygdomme, gør det ærlig talt temmelig betænkeligt, rent bortset fra det, som også hr. Agerschou var inde på i sit indlæg, nemlig at § 12-aftalernes rettigheder er ved at blive udhulet.

Jeg vil i øvrigt gerne takke hr. Agerschou for hans indlæg og hans støtte til vores forslag. Hr. Agerschou pegede også på, at skal man gå til efterbehandling eller til kontrol, så er tilbagefaldsreglen klart utilstrækkelig. Men det er måske nogle af de områder, som vi kan forvente at socialministeren, når han får et samlet overblik over situationen, er parat til at foretage justeringer på, og i givet fald skal vi naturligvis hilse med tilfredshed, hvis folkettinget kunne blive enig om i alt fald at rette disse mindre ting.

Til slut må jeg sige, at vi er skuffede over, at det ikke har vist sig, at vi kan skaffe flertal for helt at afskaffe karensdagen. Den er en belastning for arbejdspladserne, og den er helt klart socialt skæv i alle de relationer, der er blevet nævnt, bl.a. af mit partis ordfører, fru Mette Groes.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Der er jo grænser for, hvor meget nyt der kan tilføres debatten om karensdagen, men jeg har lyst til at komme med et par bemærkninger om undersøgelser og opgørelser over, hvordan loven i almindelighed virker.